

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Quæst. 324. Quid præterea sit notandum circa requisita in ordinando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

& similes facere, populorum doctrinam & ex-
plo pascere. v. Escob. Exam. 8. iv. 7. s. 1.

A D D E N D A.

Quest. 324. Quid præterea sit notandum circa 2215.
requisita in ordinando. R. seqq. §. 1. Herma-
phroditus, in quo uterque sexus est æqualis, se-
cundum Sanch. De Matrim. l. 7. d. 106. n. 10. est
incapax Ordinum, quia æquæ est foemina quam
vir, ergo congruum fuit, ut talem removeret
Christus, qui voluit foeminam non esse capa-
cem Ordinis.

§. 2. Multi, quos citat & sequitur Gob. tr. 8. 2216.
n. 429. dicunt probabile esse, quod Episcopus
possit dispensare cum illegitimo occulto,
quamvis id communiùs negent Suar. & alii.
Cum illegitimis notoriis ordinariè dispensat
solus Papa ad Ordines majores, Dignitatem
& Beneficium curatum: Episcopus verò aut
Capitulum Sede vacante quoad Minores & Be-
neficium simplex, Gob. n. 442. ubi n. 443. notat
dispensatum ad Ordines Minores non ideo
centeri dispensatum ad Beneficium simplex,
quia cum actualis dispensatio sit odiosa, non
debet extendi, secundum dicta l. 1. n. 622. ubi
plura addidi huc spectantia circa restrictionem
vel extensionem verborum in dispensationi-
bus ad Ordines. Et specialem hic quando peti-
tur dispensatio pro illegitimo, exprimi debet,
an sit natus ex utroque parente soluto, an ex
alterutro conjugato, vel constituto in Sacris,
alioqui dispensatio est nulla, Sanch. Castrop. Go-
bat n. 444.

§. 3. Quando dubitatur, an aliquis sit ille- 2217.

Xyyy 3

gitimus

gitimus an legitimus, reputari debet pro legitimo, uti cum e communi dixi l. 4. num. 754. ubi hoc extendi ad plures casus. Quid faciendum sit, si illegitimitas sit occulta & illegitimus publicè habeatur pro legitimo, dixi ibidem num. 755. Expositi etiam habentur legitimi, secundum ibi dicta n. 766. Item nati stante Matrimonio in se invalido sed publicè & bonâ fide contracto, licet postea declaretur fuisse nullum & fiat divortium, uti ibidem n. 753. est dictum, ideoque tales non indigent dispensatione. Plura de illegitimis & eorum legitimatione videri possunt ibidem à n. 750.

2218. §. 4. Nati in Germania hæreticis parentibus non sunt infames, unde conversi possunt sine dispensatione promoveri ad sacros Ordines, *Sa, Henriq. Sanch. Laym. Sayr. Gibal. Gob.* à n. 655. Potest etiam Episcopus eum admittere ad Ordines vel ad eorum exercitium, qui deformavit vel occidit aliquem, si illa deformatio vel homicidium non sit factum vel cum peccato mortali vel tanquam à publico Ministro justitiæ. *Covarr. Gomez, Vasq. Laym. Castrop. Turr. Hurt. Tann. Gob.* à num. 668. contra plerisque Canonistas & antiquiores Theologos. Ratio est, quia irregularitas non incurritur, nisi in casibus in Jure clarè expressis, uti notant omnes communiter cum *Suar. De censuris d. 40. s. 5 & 6.* nullo autem Jure clarè exprimitur irregularitas ob aliud homicidium. Monent tamen rectè citati Authores attendendam esse loci consuetudinem & cavendum scandalum.

2219. §. 5. Energumenus est irregularis, adeoque ordinari non debet: attamen rectè notat *Less. in Aust. v. Ordines sacri. cas. 7.* non facile judi-

can.

candum aliquem esse talem, nisi manifestis signis certò constet: & si quis jam perfectè liber sit ab infidente dæmone, dicit cum *Laym. l. 1. t. 5. p. 5. c. 7. n. 3.* posse in ea irregularitate dispensare Prælatum regularem, cui hæc potestas in Ordine Fratrum Minorum competit, ac participat ab aliis. Addit sufficere implicitam dispensationem, v. g. si mittat ad Ordines, licet de ea re nihil cogitavit, ut dispensaret, nam aliàs peccasset mittens eum cum impedimento canonico, quod ipse poterat tollere. Addit semel sic dispensatum manere capacem Prælaturæ in Ordine vel extra, nec opus esse aliâ dispensatione.

§. 6. Circa conjugatum, notanda sunt seqq. 2220.

1. Cap. ult. De tempor. ordin. in 6. sic statuitur: *Nullus Episcopus vel quisvis alius clericalem presumat conferre Tonsuram conjugato, nisi volenti Religionem intrare, aut ad sacros Ordines promoveri, prout est sacris Canonibus definitum: Ecclesia enim non permittit, nec potest Episcopus dispensare in hoc, ut conjugatus fiat Clericus ad permanendum in Tonsura vel Minoribus.* 2. Cap. *Conjugatus De convers. conjug. statuitur, non licere conjugato absque uxoris licentia vel justo divortio ad sacros Ordines promoveri: quod Joan. XXII. in Extrav. Antiqua, De voto, extendit etiam ad illum, qui est in solo Matrimonio rato, quamvis hic possit ingredi Religionem, per quam dirimeretur illud Matrimonium: Et eum obligari ad ingrediendam Religionem, si in sciâ uxore sacrum Ordinem susceperit, docent S. Anton & alii, attamen alii melius negant eam obligationem.* 3. In eadem Extrav. statuitur, ut qui absque uxoris, quam sciebat

sciebat vivere, licentia vel iusto divortio sa-
 crum Ordinem assumit, fit irregularis, nec pos-
 sit in Ordine suscepto ministrare, nec ulterio-
 rem Ordinem vel Beneficium vel Officium ec-
 clesiasticum suscipere, etiam si uxor moreretur
 vel postea consentiret. 4. Maritus ita ordinatus
 teneretur redire ad uxorem & reddere debi-
 tum, at tamen petere non posset. 5. Per Cap.
Conjugatus & Extrav. supra potest maritus de
 licentia uxoris ordinari Sacris, dummodo li-
 centia sit spontanea, id est, sine vi, metu, dolo,
 fraude, data, & quidem debet esse expressa, uti
 colligitur ex Cap. *Consuluit*. De convers. con-
 jug. id enim exigit rei gravitas, cum uxor spo-
 lietur usu juris certo quaesiti. 6. Cap. *Conjugatus*,
 dicitur, quod in hoc casu debeat etiam uxor
 continentiam profiteri: putantque *Hurtado, Dian.*
Pontius sufficere votum simplex manendo in
 saeculo, sed communior & probabilior senten-
 tia admittit hoc quidem de uxore sene, id est,
 saltem quinquagenaria, si tamen juvenis sit,
 dicit debere profiteri in Religione, sic enim
 statuitur in Jure, quando maritus fit Religiosus
 vel Episcopus. 7. Votum simplex, quod uxor
 manens in saeculo emitteret, esset impedimen-
 tum dirimens Matrimonium, quod etiam viro
 mortuo contraheret talis uxor, uti dicitur de
 Matrimonio. 8. Post factum iustum divortium
 potest maritus, etiam in scia & invita uxore non
 tantam Religionem ingredi, uti expressum est in
 Cap. *Agathosa* 17. q. 2. Cap. *Constitutus* & Cap.
Veniens, De convers. conjug. sed etiam sacros
 Ordines suscipere, uti docent *S. Anson, Sor Nav.*
Abb. Vasq. Sanch. Pont. & alii contra Inn. Hostien-
sem, Grass. & alios, quia uxor in casu iusti divortii
 perdit

perdit jus retinendi aut revocandi maritum , ergo hic fit liber, sicuti ad Religionem , ita etiam ad susceptionem Sacri Ordinis, quæ quoad hoc æquiparantur. 8. Jam dicta tenent, si divortium fiat ob delictum uxoris: si autem fiat peccante uxore ob delictum mariti, adhuc putant aliqui ista valere, sed alii melius limitant , si uxor rogata nolit redire , tum enim maritus plenè liberatur. Hæc omnia videri possunt fusiùs proposita & deducta apud *Aversam* q. 4. f. 9. & 10.

§. 7. Qui tale habet vitium corporis, ut fieri non possit Sacerdos, etiam non videtur fieri posse, v. g. Diaconus , quia in Jure canonico absolutè prohibetur , ne vitiati corpore adhibeantur ministeriis divinis: quod *Suar.* De cens. d. 40. f. 2. n. 2. & f. 3. n. 25. *Bonac.* De Irreg. q. 1. pu. 4. n. 1. & alii extendunt etiam ad susceptionem primæ Tonsuræ , quia finis Tonsuræ est aliquis Ordo , finis autem omnium Ordinum est Sacerdotium, ergo cessante hoc siue cessant media. Notant tamen rectè omnes cum *Laym.* suprà c. 1. n. 7. tale vitium superveniens Ordinibus susceptis non impedire Ordinum exercitium, ad quod manet habitas. 2221.

§. 8. Balbutiens ordinari potest, dummodo ita loqui possit, ut intelligatur , quamvis cum difficultate, *Pasq.* De sacrif. q. 215. De graviter audiente sive surdastro, item de illo, qui privatus est lumine sinistri oculi , aliisque similibus defectibus, dicitur in l. 7. quando de irregularitate ex defectu. 2222.

§. 9. Præter relatos à *Busenb.* docent plures quàm 12. Authores apud *Barb.* ad *Trid.* sess. 24. c. 4. de Reform. non esse mortale suscipere 2223.

Tonsuram & Ordines sine prævia Confirmatione, & eam sententiam probabilem vocat *Jordanus* E contra præter *Bonac.* dicunt mortale esse *Tolet. Nugn. Castrop. pu. 5. n. 7. Avers. q. 3. s. 8.* Et quia ubi agitur de mortali contrahendo, non est afferenda obligatio, nisi certius constet, prima sententia videtur probabilior: Et ad permovendum ordinandum, ut Confirmationem prius suscipiat, satis est dicere, quòd peccet venialiter, si negligat.

2224. §. 10. Ex dictis n. 2208. sequitur, statum gratiæ non prærequiri ante primam Tonsuram, cum non sit Sacramentum: attamen prærequiritur ante singulos quatuor Minores, quia sunt Sacramentum vivorum per se non conferens primam gratiam.

2225. §. 11. Præcipitur, ut Ordinans & ordinandus ante sacros Ordines sint jejuni, cum communicare debeant: non tamen præcipitur sub mortali ordinandis, ut communicent, nequidem Presbyteris, uti probabiliter putat *Gob.* à n. 358. quamvis de Presbyteris oppositum videatur probabilius, cum enim consecrare debeant, etiam videntur debere consummare Sacrificium per sumptionem. Ad Minores non requiritur jejunium, cum sæpe conferantur post prandium, *Gob.* n. 352. cum communi, qui addit n. 357. non esse ullam obligationem, ut Ordinaturus vel ordinandus pridie jejuset.

2226. §. 12. *Syn. Colon* anni 1662. De Sacram. Ordinis c. 4. §. 4. sic habet. *Serio mandamus omnibus ad sacros Ordines aspirantibus ut cantum Gregorianum seu choralem addiscant. Qui tamen hoc non fecisset, posset sine peccato Ordines suscipere, cum praxis satis doceat sive interpretetur non esse strictè præceptum.* §. 13.

§. 13. Apparatus ordinandorum, secundum Pontificale Romanum est hic. Quilibet tonsurandus habere debet suum superpellicium super brachium sinistrum & candelam in manu dextra. Ordinandi Minoribus sunt in superpelliceis cum candelis in manu. Subdiacōnandus debet indutus esse amictu, non tamen super caput, Albā & cingulo, habere manipulum in manu sinistra, tunice llam super brachio sinistro & candelam in manu dextra. Diacōnandus amictu, Albā, cingulo & manipulo paratus, stolam in sinistra manu, candelam in dextra, dalmaticam super brachium sinistrum tenet. Presbyterandus amictu, Albā, cingulo, stolā & manipulo paratus, tenet planetam super brachium sinistrum complicatam, & in dextra candelam, insuper mappulam albam pro ligandis manibus.

Q. 325. Quid addendum sit circa intentionem requisitam in ordinando & Ordinante. R. §. 1. Ad valorem Ordinis in adulto requiritur voluntas saltem implicita recipiendi talem Ordinem, nec sufficit interpretativa, uti dictum est l. 6. p. 1. n. 173.

§. 2. Bann. Arrag. Led. Marchin. Pasq. & alii cum Barb. de Off. Episcopi alleg. 11. n. 12. putant peccari mortaliter, si prima Tonsura suscipiatur ideo tantum, ut subterfugiatu seculare iudicium; quia Trid. sess. 23. c. 4 De Reform. prohibet talem initiari. Sed non peccari mortaliter docent Nav. Cōn. Sanch. Vivall. Laym. c. 7. n. 2. Castrop. pu. 8. n. 9. Gob. t. 8. n. 27. Delb. de Imm. eccl. c. 1. d. 6. quod Aversa. q. 4. s. 2. dicit esse certum, quia Trid. non utitur verbis preceptivis, & quā melius quis vult servire Deo, potest

est